

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

Máj

5/2003

Obsah

Postrehy z Medžugoria: Prosiť s dôverou a láskou.....	2
Mesiac rozhodnutia	6
Buďme bdelí!	8
Svätý Otec na Veľkú noc 2003: Rozlomte reťaz nenávisťi!	10
Správy z hory Zvir.....	12
Namiesto smútku - ruženec.....	17
Ich mečom je čas (I. časť)	20
"Boh civilizácií" je iba výmyslom mocných na ovládnutie sveta. Zvíťazí sila viery	24
God bless America? Ohňom a mečom.....	27
Zo zákulisia zasväteného života. Boh ťa volá.....	29
Svedectvá známych osobností.....	33
Čistota - Boží plán	37
Krátke správy, názory, postrehy.....	38

Postrehy z Medžugoria: Prosiť s dôverou a láskou

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

* Matka pátra Slavka, pani Luka Barbariáková sa 4. marca vrátila k Otcovi a pochovali ju na cintoríne v ich malej dedinke (na ceste do Širokého Brijegu). Provinciál františkánov, páter **Slavko Soldo** slúžil svätú omšu. Otec Slavko (B.) svoju matku obdivoval. Jedného dňa sa zdôveril sr. Emmanuele: „Roky chodila moja matka každý piatok 20 km peši z domu do Medžugoria, aby na Križevci vykonala svoju krížovú cestu. To sú skutočné piliere Medžugoria! Sú skryté, neznáme, ale sú to tie najpevnějšíe Gospine piliere!“

Prosme ju o príhovor u Boha, aby povzbudil svätých a silné matky ako bola ona, ktoré budú mať medzi svojimi synmi dobrých kňazov!

Pred niekoľkými dňami sr. Emmanuela a ja, sprevádzaní našou filmárskou skupinou a mojou ženou Kathy, sme išli navštíviť **Vicku**... Dva mesiace po narodení jej dcéry.

Vicka: Myslím, že sa čoskoro vrátim na moje malé schodište!

- *Oh, na tvoje schodište?! Ľudia sa potešia!*

Vicka: Aj pre mňa to bude veľká radosť! Vidíš, som šťastná so svojou rodinou a s dcérkou, ale byť s pútnikmi je tiež veľká radosť, ktorá mi naplňuje srdce. Odovzdávať im Máriine posolstvá a môcť im sprostredkovať lásku, ktorú mi dala Gospa...

- *Momentálne sa veľa hovorí o vojne. Ako zachrániť mier?*

Vicka: Panna Mária nikdy nehovorí o vojne. A ty vieš, že tu sme už vojnu mali! Čo sa mňa týka, Panna Mária mi nedala žiadne posolstvo o eventualite vojny. Ale na jej tvári, na jej správaní, na spôsobe, ako sa predstavovala, to bolo vidieť... Nosila v sebe veľkú bolesť. A potom prišla vojna. Gospa nám nikdy nenaháňala strach tým, že by hovorila, aby sme mali robiť to či ono. Ale skôr, ako vojna vypukla, nám často hovorievala (tak ako to robí aj teraz), že našou modlitbou a pôstom môžeme vojnám zabrániť. Máme jej teda pomáhať svojím pôstom a modlitbou, aby sme vojnám zabránili!

- Čo je v Máriinej škole skutočný, božský mier, nielen ľudský?

Vicka: Ako nás to už Gospa naučila, prvá vec, ktorú treba robiť, je oslobodiť sa od všetkého, čo máme negatívne vo svojom srdci (pozri 25. 5. 1991), vyčistiť aj tú najmenšiu negatívnu čiastočku. Potom prosiť Gospu o milosť mieru. Keď prosím Gospu, aby mi dala pravý mier a pokoj, a keď o to prosím srdcom, Ona mi to dá! Stačí prosiť! Ale treba prosiť s dôverou a láskou. A prosiť, aby sme boli pretvorení! Mier nám nespadne do lona, keď vyslovíme jednoduché slovo! Vidíš, koľko je dnes ľudí, ktorí hovoria: „Ja chcem mier, ja chcem mier!“ To sú len a len slová! Treba povedať: „Chcem sa zmeniť! Chcem vyčistiť svoje srdce!“ Po tomto vnútornom očistení mier príde do môjho srdca.

- Ako vyzerá tvár Panny Márie v tomto pre svet takom zvláštnom čase?

Vicka: Podľa mňa je dosť spokojná! Čítam to z jej tváre.

- Podľa tvojho názoru, čo sa zmení vďaka Roku ruženca?

Vicka: Ty to vieš: všetko závisí od nás, od spôsobu, akým počúvame, čo chce pápež. Gospa nám už veľmi dlho odporúča modlitbu ruženca! Teraz, keď máme nové tajomstvá, modlíme sa ho ešte viac. Je to skutočne veľká radosť, prežívať ich! Nemá sa hovoriť: „Je tu nový ruženec, čo urobíme?“ Nie, máme začať! Až keď začneme, pocítíme vo svojom srdci, čo to znamená, čo chce robiť Boh. Najskôr niečo urobíme a až potom vidíme výsledky.

- Predstav si, že teraz tá sem príde navštíviť prezident Bush. Čo by si mu povedala?

Vicka: V tomto čase sa tiež modlím za Irak, za Ameriku. Málo záleží na tom, či by Bush prišiel. Ja hovorím pravdu takú, aká je! Keby teraz prišiel, nemala by som pre neho nejaké zvláštne slová. Ako povedala Gospa, Ona miluje všetkých rovnakou láskou. A ja tiež: snažím sa vziať jej lásku a milovať všetkých ľudí tak, ako ich miluje Ona. Či by sem prišiel Bush alebo niekto ako Saddám, povedala by som im toto: „Robte všetko podľa svojho svedomia!“ To je ono. A čo sa týka ostatného, my sa len modlíme. Modlíme sa a odporúčame ich Panne Márii.

*** Niekoľko študentov z Univerzity Notre-Dame (USA) letelo minulý týždeň do Medžugoria na jarné prázdniny. Keď čakali na letisku, jeden z nich vytiahol svoj ruženec. Keď si to všimli ostatní, karty, rôzne hry a notesy okamžite odložili. Jeden po druhom sa zdvihli, s ružencom v ruke sa pridali k tomu študentovi a medzi desiatkami dokonca spievali Ave!**

Po troch dňoch Svätý otec apeloval: „Ľudstvo naliehavo potrebuje svedectvo mladých, slobodných a odvážnych, ktorí si trúfajú ísť proti prúdu a mocne a s nadšením hlásať svoju osobnú vieru v Boha, Pána a Spasiteľa. Nehanbite sa modliť sa sami ruženec cestou do školy, na univerzitu, do práce, na ulici alebo vo verejných priestriedkoch!“ (11. 3. 2003). Hľa, plody Medžugoria!

Keď som pred 16 rokmi vyučoval na Lýceu sv. Jozefa, bol som svedkom takých istých plodov. Na oddelení teológie bola jedna zásuvka plná ružencov. Počas 11 rokov sa ich nikto nedotkol. Nepamätám si, že by si ruženec bol zobral čo len jeden študent či profesor.

No a potom, keď sme sa dozvedeli o zjaveniach v Medžugorí, nielenže všetky ružence zmizli, ale v nasledujúcich dvoch rokoch som nikdy nemal dosť ružencov, aby som uspokojil všetkých študentov. Či už prichádzali z protestantských, židovských, pravoslávnych, alebo aj z ateistických rodín, študenti si ich pýtali pre seba, pre svoje rodiny a priateľov! Viera týchto mladých ľudí, vzbudená Máriiným apelom, podnietila celé rodiny, aby sa začali modliť ruženec!

Po jednej mojej púti pätnásťročná študentka **Heather** svedčila o sile ruženca, keď sa ho modlia mladí: „V čase vašej neprítomnosti, pán Nolan, sme sa pred každým vyučovaním pomodlili desiatok ruženca. Váš zástupca bol proti (myslel, že si tak chceme skrátiť hodinu vyučovania). Sami sme modlitbu animovali. Pred niekoľkými dňami, keď sme jeden po druhom prednášali úmysly, povedala som nahlas: „**Prosme, aby Boh chránil môjho brata Briana.**“

Na druhý deň mal mať môj brat služobné stretnutie s jednou ženou v hoteli Ramada Inn, v Indianapolise. Niečo mu prišlo do cesty a vedel, že bude meškať asi 10 minút. Preto zavola tú ženu a oznámil jej to. Presne 10 minút po pôvodnom termíne, keď chcel odstaviť auto na hotelovom parkovisku, uvidel, ako sa na hotel zrútilo lietadlo, priamo na miestnosť, kde sa mal stretnúť s dotyčnou ženou.“ Aké má Brian šťastie, že má sestru, ktorá si zvykla ukryť ho každý deň pod Máriin plášť, keď sa pred každým kurzom modlila desiatok! Priznáva, že viera jeho sestry mu zachránila život. Je to Máriin apel v Medžugorí, ktorý oživil Heatherinu vieru a povzbudil ju i jej triedu pomodliť sa pred každým kurzom desiatok!

Drahá Gospa, chceme Ťa urobiť šťastnou! Obetujeme Ti s láskou aj naše najpokornejšie modlitby a pôsty!

Denis Nolan

Medžugorie 15. marca 2003

Medžugorie Vás očakáva

Milí priatelia, srdečne Vás zdravím z Medžugoria. Počasie je tu veľmi pekné a tep-lé. Ľudia z rôznych kontinentov od Kórei až po Ameriku povzbudení slovami posolstva Kráľovnej pokoja, prichádzajú modliť sa za pokoj a mier v Iraku.

Od februára v Medžugorí prebieha modlitbová akcia za mier a všetky denné ružence, večerné sv. omše a adorácie sa obetujú na tento úmysel. Panna Mária v posolstve z 25. marca pripomína, aby sme nestrácali nádej a potvrdzuje, ako Boh - Stvoriteľ miluje svoje stvorenia. Pridajme sa k tejto modlitbovej akcii srdcom i modlitbou a verme Panne Márii.

Z ministerstva zahraničných vecí v Sarajeve je oficiálne potvrdené, že od 1. 4. 2003 nie sú potrebné víza do Bosny a Hercegoviny pre Slovákov, Čechov, Poliakov a Maďarov. Takže pútnici a turisti môžu bez problémov cestovať do Medžugoria a iných častí tohto štátu. Tunajšia situácia je rovnaká ako i u nás na Slovensku a v ostatných štátoch Európy. Naopak, prichádza ešte viac ľudí modliť sa na toto milostivé miesto.

Pre skupiny pútnikov a súkromné osoby je možné vopred objednať a zabezpečiť ubytovanie v Medžugorí v súkromnom penzióne. Pre skupiny je možné pripraviť a zabezpečiť duchovný program počas púte so svätými omšami, stretnutia s františkánmi a vizionármi z Medžugoria. Tlmočenie podľa potreby pútnikov: do slovenského i maďarského jazyka.

Oľga Merkovičová

Kontakt: Anton Merković

Tel/fax: **00387 - 36-651 336**

Mobil: **00387 - 63 320 757**

E-mail: anton.merkovic@tel.net.ba

Mesiac rozhodnutia

Moje drahé deti!

Milujem vás! Prosím, prosím, prosím, rozmýšľajte nad mojimi slovami! Zmeňte svoj život, ale urobte to kvôli láske. Zmeňte ľudí okolo seba, ale urobte to s láskou...!

Nepoškvrnená Čistota na hore Zvir, 7. mája 1995

Máj. Najkrajší mesiac, mesiac lásky, mesiac Panny Márie, ktorú Ján Pavol II. nazýva Zorničkou spásy. V máji, svojom mesiaci, prichádza Panna Mária aj vo Fatime v roku 1917 oznámiť svoju apokalyptickú misiu. Koncom tisícročia apeluje na všetkých nás, ako máme aj my pôsobiť. Láskou. Tak ako nás Ježiš ako Láska prišiel vykúpiť.

Všetci si uvedomujeme dramatickosť týchto týždňov a mesiacov. Pretláčame svoje pravdy, argumentujeme, vyhrážame sa, diktujeme iným, vedíme vojny. V mene spravodlivosti, v mene budúcnosti ničíme a vraždíme, alebo s tým súhlasíme. Chceme aj evanjelizovať - ale najprv chceme zbohatnúť. Hovoríme o Božom kráľovstve, ale silou mocou sa hrnieme za tým pozemským. Štyridsať rokov sme trpeli pod komunizmom, dnes nám ponúkajú zbaviť sa vykúpenej slobody vlastným súhlasom.

Je máj, mesiac Panny Márie, mesiac lásky, o ktorú nás toľko prosí. Ale aj mesiac rozhodnutia. Prosme aj my Ju, aby nám otvorila oči, a aby sme v modlitbe poznali svoju cestu. Pozrime na kríž. Aj naša Matka, Sedembolestná, Spoluvykupiteľka ľudského rodu, bola vo svojom Srdci ukrižovaná.

Ak odložíme kríž, odložíme svoju vlastnú spásu. Vezmime pevne do rúk ružence a modlime sa, aby Duch Svätý viedol naše kroky, modlime sa ruženec svetla, aby sme jasne videli, chápali a vedeli sa rozhodnúť pre slobodu kríža.

Anton Selecký

Slovo k posolstvu Kráľovnej pokoja v Medžugorí (25. 3. 2003)

Nestráčajme nádej!

V čase, keď nás médiá zaplavujú zúfalými obrazmi vojny, Mária nás chce zaradiť do dobrého boja. Predovšetkým, všetci ľudia sú Božími deťmi, jeho bytosťami. On ich nevidí ako členov národa, ktorí sú buď na dobrej alebo zlej strane.

Ďalej nám Ján Pavol II. pripomenul, že nemáme bojovať v mene Boha. Boh je Bohom mieru a lásky a jeho „plány“, to sú tajomstvá jeho lásky, aby nebol nikto zničený, aby nikto nebol terčom nepriateľa.

Tento konflikt je náročný, pretože máme predtuchu, že aj keď sa ním nezačína svetová vojna, je začiatkom deštrukcie spoločnosti a kultúr. Je to ako vietor plný piesku, ktorý sa zdvíha, zastiera slnko, hľa, prečo nás Mária prosí, aby sme nestrácali nádej. Keď

prach opadne, ukáže sa civilizácia lásky, Kráľovstvo Nepoškvrneného Srdca. To sa pripravuje uprostredy straty všetkých orientačných bodov a všetkých tradičných hodnôt v modlitbe, v pravde a priľnutí k bohu, v úprimnej modlitbe. Pripravuje sa to v láske pre každého človeka, nech je na jednom alebo druhom brehu, a v dôvere, že nás Boh chce chrániť.

Brat Efraim

Bud'me bdelí!

„Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tumách, ale bude mať svetlo života.“ (Jn 8, 12)

„Zmŕtvychvstalý víťazný Kristus, ktorý rozlámal okovy smrti a vyviedol nás z tmy hriechu do podivuhodného svetla nového života, nech nás posilní žiť dôsledne veľkonočné tajomstvo a stať sa vernými ohlasovateľmi a svedkami jeho spásy.“

Pri príležitosti veľkonočných sviatkov prijmite moje úprimné žičenia, hojnosť milostí, pravej kresťanskej radosti zo zmŕtvychvstania a telesné i duševné zdravie. Nech zmŕtvychvstalý Ježiš Kristus Vás obdarí svojim pokojom a posilní v nádeji do budúcnosti.

Spoločne ho prosme, aby pokoj zavládol na celom svete.

S veľkonočným pozdravom v láske Pána a Sedembolestnej oddaný **Pavel Mária Hnilica, SJ**

Milí priatelia,

srdečná vd'aka za všetky pozdravy ku Veľkej Noci, ktoré sme od vás dostali, aj za všetky podporné listy. Srdečná vd'aka aj všetkým aktivistom, ktorí zbierali podpisy ohľadne referenda o NATO.

Prosíme Vás teraz o podpisovú akciu za záchranu pútnického miesta Marianky! Tento prípad určite nebude v najbližšej budúcnosti ojedinelý! Ako máte možnosť sledovať, tlak protináboženských síl úmerne s približovaním sa referenda o našom vstupe do EÚ silnie. Nastáva aj škrtanie toho mála priestoru v médiách (zrušená Dobrá zvesť v STV, oklieštené rozhlasové Cesty). Slovenskí liberáli, ktorí už zrejme akoby cítili podporu Bruselu, sú v ofenzíve. Za potraty, proti zmluve s Vatikánom, proti snahe slovenských kresťanov brániť práva katolíckej Cirkvi, aj morálku v spoločnosti. Sv. Otec sa neustále vyjadruje ku znepokojujúcej situácii v Iraku a v celom svete. V tomto mesiaci slávime okrúhle desiate výročie vzniku M ROSY.

Ako ste si mnohí všimli, zriadili sme si webové stránky www.magnificat.sk. Na tieto stránky sa budeme snažiť umiestňovať aktuality, ktoré sa týkajú spoločenského a politického vývoja. Prosíme vás, informujte záujemcov o www.magnificat.sk vo svojom okolí! Srdečne ďakujeme viacerým prispievateľom, najmä našej čitateľke pani Tanji Numanovej zo Sýrie, ktorej dramatické správy z Iraku ste mohli sledovať na našich internetových stránkach. Prosíme Vás o modlitby za ňu, pretože sa zrejme ocitla v ťažkostiach.

Taktiež Vás prosíme o modlitby za nášho kolegu Marcela Samuhela, ktorý sa pred desiatimi rokmi záhadne stratil a dodnes je nezvestný – zrejme mŕtvy. Naša Nebeská Matka sprevádza každého a jedného z nás, myslíme na to!

Anton Selecký

Výzva na petičnú akciu:

Nedajme si Marianku!

Milé sestry a bratia, v tomto čísle nájdete podpisový hárok na petíciu, ktorou chce Katolícka cirkev na Slovensku zachrániť najstaršie pútnické miesto v strednej Európe - Marianku pri Bratislave. Ako sme o tom písali vo februárovom čísle M ROSY, firma Domstaving plánuje zástavbu v obci Marianka a v potoku zo Svätého prameňa postaviť čističku odpadových vôd z tejto zástavby, ktorá bude slúžiť zbohatlíkom.

Petičnú akciu za záchranu Marianky, ako sme už uviedli, začal petičný výbor na čele s **Ing. Milanom Kopačkom**. Bratislavský Večerník, až dnes „tradičné“ komunistické noviny, v piatok 21. marca 2003 v článku Marianku nechce nikto likvidovať (parafráza na náš článok) obhajuje podnikateľské zámery v Marianke a hrubo napáda petičnú akciu. Ing. Kopačku nazývajú „podvodníkom“ a robia si posmech zo svätého miesta, pričom si poslužili faktami z nášho článku, aby mali ľahšiu prácu.

Domstaving od svojho zámeru nemieni upustiť, napriek rokovaniam aj s cirkevnými predstaviteľmi... Preto sa petičná akcia rozširuje na územie celého Slovenska.

Ako uviedla tlačová kancelária KBS, naši cirkevní predstavitelia túto petičnú aktivitu podporujú.

Preto - nedajme si Marianku!

Ak im to prejde, budú to skúšať aj inde! Predtým to komunisti skúšali ideologicky a represívne, dnes si v liberálnych kabátoch myslia, že keď majú peniaze, môžu si dovoliť všetko.

Nedajme si Marianku, bráňme Máriu, našu patrónku! Verím, že ju nesklameme!

Rozlomte reťaz nenávisti!

Vo veľkonočnom poslanstve pápež Ján Pavol II. žiadal, aby bol svet ušetrený nebezpečenstva dramatického konfliktu medzi kultúrami a náboženstvami.

Svetu znovu adresoval energickú výzvu nastoliť mier v Iraku.

Potom prosil o „pokoj v iných náboženstvách sveta, v ktorých dlhodobé skryté konflikty prinášajú so sebou mŕtvych a ranených za mlčania a zabudnutia veľkej časti verejnej mienky“: „S hlbokou bolesťou myslím na cestu násilia a krvi, ktorej vo Svätej zemi, ako sa zdá, nevidno konca. Myslím na tragickú situáciu, v ktorej sa nachádzaj nemálo krajín afrického

svetadielu, ktorý nesmie byť ponechaný sám na seba. Uvedomujem si veľmi dobre aj ohniská napätia a útoky na slobodu ľudí na Kaukaze, v Ázii a v Latinskej Amerike, ktorí sú mi rovnako drahí.“

Proti týmto miestam bolesti postavil Svätý Otec „posolstvo pokoja vzkrieseného Krista, pravého pokoja, ktorý sa zakladá na pevných pilieroch lásky, spravodlivosti, pravdy a slobody“.

„Nech sa rozlomí reťaz nenávisti, ktorá ohrozuje usporiadaný rozvoj ľudskej rodiny. Nech nás Boh uchová pred nebezpečenstvom dramatického konfliktu medzi kultúrami a náboženstvami.

Viera v Boha a láska k nemu poskytuje veriaciim každého náboženstva schopnosť byť neohrozenými podnecovateľmi porozumenia a odpúšťania, trpezlivými tvorcami plodného dialógu, ktorý nech uvedie novú éru spravodlivosti a pokoja,“ povedal Svätý Otec vo svojom poslanstve.

Hlasné a jasné slová Svätého Otca prenášalo 80 televíznych staníc z 53 krajín. (ZE/TK KBS)

Panna Mária Don Gobbimu

Posolstvo Apokalypsy

Aj v tomto roku si pripomínate výročie môjho prvého zjavenia v údolí Cova da Iria vo Fatime celodenným večeradlom v tomto uctievanom pútnickom chráme. Moje Nepoškrvené Srdce sa otvára a zosiela na vás lúče mojej materinskej a milosrdnej lásky.

Do vašej doby spadá uskutočňovanie posolstva, ktoré som vám dala vo Fatime a proti ktorému je môj protivník spútaný, ale ktoré sa teraz zjaví v celej svojej osobitnej dôležitosti pre Cirkev a pre celé ľudstvo. Je to apokalyptické posolstvo. Týka sa konca čias. Zvestuje a pripravuje návrat môjho Syna Ježiša v sláve.

Na toto ľudstvo, ktoré sa navrátilo k pohanstvu, obrnené mrazivým pancierom popierania Boha a vzbury proti jeho zákonu lásky, skazené hriechom a zlom, a nad ktorým satan vládne ako bezpečný víťaz, zošlem lúče lásky a svetla svojho Nepoškrveného Srdca. Tak sa moje Nepoškrvené Srdce stane bezpečným prostriedkom spásy pre celé ľudstvo. Lebo iba v mojom Nepoškrvenom Srdci nájdete útočisko vo chvíli trestu, útechu v hodine utrpenia, úľavu uprostred nevýslovných bolestí,

svetlo v dňoch najhustejšej temnoty, osvieženie v plameňoch stravujúceho ohňa, dôveru a nádej vo všeobecnom zúfalstve.

Na túto Cirkev, Cirkev temna a úderov, doráňanú a zradenú, budú dopadať lúče lásky a svetlo môjho Nepoškvrneného Srdca.

Keď do nej vstúpi človek neprávosti a dovŕši ohavné spustošenie, vyvrcholiace strašným rúhaním a všade sa rozšíri veľký odpad, vtedy moje Nepoškvrnené Srdce pozbiera malý zvyšok verných, ktorí budú v utrpení, v modlitbe a v nádeji očakávať návrat môjho Syna Ježiša v sláve. Je to apokalyptické posolstvo, lebo ste v srdci toho, čo vám bolo zvestované v poslednej a takej dôležitej knihe Svätého písma.

Zverujem anjelom svetla môjho Nepoškvrneného Srdca úlohu, aby vás priviedli k pochopeniu týchto udalostí, teraz, keď som vám otvorila zapečatenú knihu.

Svätyňa v Caravaggiu, 13. mája 1994

Správy z hory Zvir

Zmysel obety

Aj keď sa podľa kalendára začal už druhý jarný mesiac, po príchode do Litmanovej sme mali skôr dojem, že sme sa zrazu ocitli uprostred krutej zimy. Snehobiela prikrývka sa rozprestierala nielen nad neďalekou horou Zvir, ale aj nad celou okolitou krajinou. Neodradí ustavičné sneženie, mráz a nepríjemný severák mariánskych pútnikov?

Ukázalo sa, že naše obavy boli neopodstatnené. Hoci sa počasie nezlepšilo ani počas prvej aprílovej nedele, už v ranných hodinách sme na parkovisku na úpätí Máriinej hory narátali **dvadsať pútnických autobusov zo všetkých kútov Slovenska**. A zo štátnych poznávacích značiek niekoľkých desiatok zaparkovaných osobných automobilov sa dalo vyčítať, že **medzi najvernejšími Máriinými ctiteľmi ani tentoraz nechýbajú pútnici z neďalekého Poľska a zo susednej Českej republiky**.

Túžba duchovne pookriať a prijať do svojich srdc aspoň kúsok z nekonečnej lásky Panny Márie bola teda silnejšia ako nepriazeň počasia. V blízkosti kaplnky Nepoškvrnenej Čistoty sa pred jedenástou hodinou k sebe túlilo vyše tisíc premrznutých, ale vnútorne šťastných ľudí. Ich tváre prezrádzali, že sem prišli načerpať pokoj a novú nádej do svojho ďalšieho života. Nevľúdne zimné podmienky spôsobili, že sa konala len jedna sv. liturgia. **Otec Štefan Aľočko** vo svojej kázni litmanovským pútnikom pripomenul, že Boh chce spasiť každého človeka, aj toho najväčšieho hriešnika. „*Boh nás miluje a túži nám odpustiť naše poklesky a hriechy, musíme však k nemu nájsť cestu.*“

Podľa jeho slov najprirodzenejšia cesta k Ježišovi Kristovi vedie cez jeho Matku Pannu Máriu. A na Zvire sme k nej veľmi blízko, na tejto hore nám ponúka svoju dokorán otvorenú náruč.

Rozdávajme milujúcu lásku

„*Panna Mária, prosíme Ťa, daj, aby tento náš nedostatok fyzického tepla pomohol niekomu, kto trpí vnútorným chladom. Aby bol od neho oslobodený,*“ týmito slovami sa k premrznutým pútnikom na začiatku sv. ruženca prihovarila rehoľná sestra **Mária Goretti**. „Prosíme Ťa, daj, aby táto naša dnešná obeta nám bola pomocou, pretože sme jeden na druhého odkázaní! Vyslovme všetci toto želanie! Mnohí sú totiž navonok v poriadku, a predsa sa vnútorne akosi nevedia rozmraziť.“

Ak prinesieme obeť statočne, s takým správnym postojom srdca, Boh dokáže zahojiť mnoho rán, ktoré sme možno spôsobili iným cez našu prílišnú lásku k pohodlnosti. V minulom týždni či mesiaci možno boli chvíle, keď sme mali niekomu poslúžiť. Od obyčajného ľudského úsmevu a

dobrého slova až po nejakú pomoc. A v tom nám často bráni naša pohodlnosť. A preto, Panna Mária, daj, aby nás táto obeta oslobodila od nášho bremena neschopnosti poslúžiť inému človeku vtedy, keď to potrebuje!

Tým, že znesieme túto fyzickú zimu, môžeme ponúknuť iným ľuďom vnútorné teplo a podeliť sa oň s nimi. Ak obeta môže mať čaro, tak práve preto, že má zmysel. Ak niekto statočne znesie útrapy, potom sa uschopní slúžiť za každých okolností. To najkrajšie, čo nám Boh dáva vidieť, je, že láska nie je láskou iba vtedy, keď svieti slnko, keď nám je príjemne a skvelo sa cítime. Láska neprestáva milovať ani vtedy, keď cítime zimu a nepohodlie. Ona nič nemení na svojej podstate. Boh nám dáva poznať práve túto tvár lásky. Pretože by bolo ilúziou myslieť si, že milujeme iba vtedy, keď nám je dobre. Ďakujeme Ti preto, Panna Mária, že si nás urobila schopnými priniesť túto obeť! Ďakujeme Ti, že si nám dala takú veľkú moc – moc lásky! Prosíme Ťa, požehnaj všetkých našich milých doma! Amen.“

Zvir – žriedlo duchovnej sily

Po skončení sv. ruženca sme niekoľkým premrznutým pútnikom položili jedinú otázku: **Prečo prichádzate na litmanovskú horu Zvir?**

* **Ažbeta Hriencová, Košice:** „Na horu Zvir prichádzam mesiac čo mesiac už takmer osem rokov. Vždy ma sem ťahá neodolateľná túžba, aby som sa Matke Božej zdôverila so všetkým, čo ma trápi. Len čo sa ocitnem v kaplnke, kde sa Panna Mária dvom litmanovským dievčatám Ivetke a Katke zjavovala päť rokov ako Nepoškvrnená Čistota, zmocní sa ma pocit nevýslovného šťastia. Slovanami nedokážem vyjadriť, čo prežívam, keď sa v jej blízkosti modlím sv. ruženec, a keď ju zároveň úpenlivo prosím o odpustenie hriechov.“

Priznám sa, že aj ja som dlho patrila k tým litmanovským pútnikom, ktorí sa snažili odniesť si domov z hory Zvir predovšetkým čo najviac zázračnej vody, lebo uzdravovala mňa i mojich

blízkyh. Posledné dva roky sa však snažím, aby som si zo Zviru priniesla domov najmä čo najviac z Máriinej obrodzujúcej a milujúcej lásky. Už dávnejšie som pochopila, že je pre mňa i pre ostatných veriacich oveľa dôležitejšia, lebo uzdravuje našu dušu.“

* **František Mojmir, Prešov:** „Budem úprimný, bola to predovšetkým zvedavosť, ktorá ma sem zlákala. Od viacerých kresťanov som totiž neraz počul, že sa na tejto litmanovskej hore dejú zázraky. Aj keď som tomu veľmi neveril, pred tromi rokmi som sa definitívne rozhodol, že sa o tom presvedčím na vlastné oči. Pamätám si, že aj vtedy tu bolo plno snehu a poriadne mrzlo. Ani počas prvej, ba ani počas druhej liturgie sa však neudialo nič mimoriadne. Zostal som na Zvire aj počas modlitby sv. ruženca, dúfajúc, že sa konečne stane nejaký zázrak. Márne. Zrazu môj zrak spočinul na tvári jednej mladej modliacej sa dievčiny. Nikdy predtým som nevidel takú rozžiarenú ľudskú tvár.

Až cestou domov som si uvedomil, že som bol vlastne očitým svedkom jedného z litmanovských zázrakov, ktorý Panna Mária vpísala do tváre tej dievčiny. Zatúžil som, aby sa čosi podobné stalo aj mne a začal som pravidelne chodiť do Litmanovej i na horu Zvir. Po niekoľkých mesiacoch som sa začal každý deň modliť sv. ruženec a znova som sa pustil aj do čítania Biblie. Neskôr som sa po dlhom čase odhodlal ísť i na sv. spoveď a sv. prijímanie. Dnes si plne uvedomujem, že práve vďaka tomu, že som sem začal prichádzať za Matkou Božou, som našiel cestu aj k jej Synovi – k Ježišovi Kristovi. Áno, Litmanová ma postupne celkom zmenila. Už nie som ten niekdajší pasívny kresťan. Teraz žijem pre vieru a s vierou.“

* **Pavol Minárik, Banská Bystrica:** „Spočiatku chodievala do Litmanovej iba manželka s našou dcérou Martinou. Obe sem takmer pravidelne prichádzajú od prvých zjavení Nepoškvrnenej Čistoty. Hoci som veriaci a dokonca aj mariánsky ctiteľ, Litmanovú som dlho obchádzal. Bol som v Lurdoch, vo Fatime i v Medžugorí, len púť na litmanovskú horu Zvir som akosi neustále odkladal. Po prvý raz som sem aj s mojimi najbližšími prišiel až predvlani koncom leta. Domov som sa vracal plný nezabudnuteľných dojmov. Až vtedy som pochopil, prečo táto posvätná hora tak veľmi priťahovala moju ženu a dcéru. Mal som tak trochu aj výčitky svedomia, že som tolké roky uprednostňoval mariánske púte v ďalekej cudzine. Verím, že mi to naša nebeská Matka odpustila, lebo jej láskyplné Srdce je plné dobroty a pochopenia.

Odvtedy sa snažím prísť na horu Zvir každú prvú nedeľu v mesiaci. Ak sa nemýlim, v Litmanovej som nebol len dvakrát, aj to iba preto, že som bol práve chorý. Chcel by som všetkým veriacim znova pripomenúť, že Panna Mária nám Slovákom vo svojich posolstvách odkázala, aby sme sem za ňou prichádzali. Ona nás tu vždy čaká s otvorenou náručou plnou lásky. Ak sem ľudia prichádzajú s otvoreným srdcom a s čistou dušou, určite duchovne pookrejú a začnú sa na svet pozeráť oveľa vnímavejšie. Za seba môžem povedať, že zo Zviru vždy odchádzam posilnený vierou a pripadáam si aj trochu ľudskejší. Aj keď s Pannou Máriou môžeme viesť úprimný dialóg kdekolvek na svete, predsa si myslím, že na tejto hore, kam za nami prišla, aby sme sa nad sebou zamysleli, by sme my Slováci nemali chýbať.“

Milan Horčíčák a Anton Selecký

Ilustračné foto: (a)

Kríž a útecha

Mária Goretti:

Každý z nás má určite od Boha zverený nejaký kríž. Ak človek nebojuje s hriechom, nosí v sebe ešte jedno bremeno navyiac. Ak chce byť človek očistený od zla - chce byť vlastne oslobodený od bremena, ktoré nemusí niesť. A potom človeku zostane iba to, čo mu Boh daroval a čo my nazývame krížom.

Rada by som prečítala myšlienku od sv. Františka Saleského, ktorú napísal práve k tejto téme:

„Keby všetci anjeli, všetci géniovia sveta skúmali, čo by ti osožilo v tejto alebo onej situácii - či také alebo onaké utrpenie, či táto skúška alebo táto bolestná strata, nedokázali by objaviť nič, čo by bolo pre teba lepšie ako to, čo ťa postihlo. Večná Božia prozreteľnosť si už od začiatku zaumienila darovať ti tento kríž ako drahocenný poklad svojho srdca. Ale skôr, ako ti ho poslal, Boh sa naň pozrel svojim všemohúcim pohľadom. Premyslel ho svojim božským umom. Vyskúšal ho svojou múdrou spravodlivosťou a zohrial ho svojim láskavým zmilovaním. Zmeral ho oboma rukami, aby náhodou nebol ani o milimeter väčší alebo o miligram ťažší. Potom ho požehnal svojim svätým menom, pomazal ho milosťou a vdýchol doň svoju útechu. No ešte raz sa pozrel na teba a tvoju statočnosť. Tak ti On prichádza zo samého seba ako Božie pozvanie i ako dar jeho milosrdnej lásky, aby si sa stal tým, čím si a našiel v Bohu svoje naplnenie“.

Patrí to k múdrosti srdca, aby človek počítal s utrpením, ktoré tu je, ktoré je časťou nášho života. My sa však často bojíme prijať tento náš údel. Keď som sa nad tým zamýšľala, pochopila som, že je to tak preto, lebo vidíme iba tú bolesť.

Jedna nemecká svätá na konci svojho života povedala: **„My vidíme iba kríž. Je to však na našu škodu, že nevidíme aj útechu, ktorá je spojená s krížom.“**

A tak som si spomenula na prvých kresťanov, ktorých mučili. Je to na škodu, že sa nepýtame, čo dávalo tým ľuďom odvahu zomierať. Je to na našu škodu, že nechceme vidieť útechu, ktorá je spojená s krížom. Sú i horšie veci, ako je fyzické utrpenie. Vás, prví kresťania, prví mučeníci, z ktorých krvi dnes žijeme, prosím, aby sme neboli povrchní - na našu škodu. Aby sme nezostali stáť len pri utrpení, aby sme chceli ísť ďalej, aby sme chceli vidieť, čím Boh to utrpenie vyváži. Akou útechou Boh naše rany uzdraví. Aby sme očakávali za každou bolesťou niečo krásne.

Na začiatku sme si povedali, že pokoj je Boží dar. Bolo to pre mňa útechou dospieť k tomu, že tú najväčšiu pomoc, tú najväčšiu službu pre svet v dnešných dňoch môže každý z nás urobiť, keď si nechá od Boha darovať pokojné srdce. Boží pokoj je niečo veľmi aktívne. Znamená to prijať vlastné utrpenie, ktoré každý z nás musí niesť a nevie ho zmeniť. Boh neposiela ani jedno utrpenie bez útechy. Boh vždy, skôr či neskôr, oslávi odvahu a lásku. Preto Ťa prosíme, Pane, o

takýto pokoj. Pokoj, ktorý aj keď počíta s bolesťou, neľaká sa, pretože vie, že ešte niečo za tým prichádza. Niečo, čo nás všetkých dojme k slzám...

Mária Goretti (Zvir 9. marca 2003)

Namiesto smútku - ruženec

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

Ďalšia časť nášho (filmovaného) rozhovoru s Vickou:

*** V nedávnom posolstve Panna Mária hovorila o pôste. Mohla by si odpovedať tým, ktorí majú strach sa postiť, pretože majú pocit, že je to príliš tvrdé?**

Vicka: Vieš, všetko čo robíme bez toho, aby sme do toho vložili srdce, je ťažké! Vtedy je lepšie to radšej nerobiť. Ak si povieme: „**Dnes je to pre mňa ťažké, mám zmätok v hlave, mám hlad...**“, je lepšie nepostiť sa, veď Boh nás do toho nenúti. Závisí od teba, čo cítiš vo svojom srdci, či máš odpoveď na to, o čo Panna Mária prosí, a potom jej odpovedz celým srdcom. Panna Mária si želá, aby sme odpovedali srdcom. Ale ak ochotné srdce nemáš, je lepšie to nerobiť. Veď Boh na nás nenalieha. Ak si hovoríš: „**Bolí ma hlava, točí sa mi hlava...**“, sú to výhovorky,

iba výhovorky, aby si nemusel odpovedať. Ale Panna Mária chce, aby sme pôstom očistili svoje srdcia. To je ten najdôležitejší pôst! Prosí, aby sme sa v stredu a v piatok postili o chlebe a vode. Jediný spôsob, ako sa dobre postiť, je - mať pevný úmysel sa postiť. Keď máme silnú vôľu, dokážeme to! To isté platí o hriechu. Môj pôst ma očistí od môjho hriechu a od všetkých vecí, ktoré ma znepokojujú. To sa viac páči Panne Márii. Ak sa dnes postím o chlebe a vode a potom mám 1000 zlých myšlienok, robím zle, som zlý, potom je lepšie nepostiť sa. Najskôr musím vykoreniť zlo a potom urobiť krok vpred.

*** Vicka, ako to robíš, že sa modlíš srdcom? Čo poradiš tým, ktorí hovoria: „Nemôžem sa modliť srdcom, neviem otvoriť svoje srdce...?“**

Vicka: Každý z nás by to mal skúsiť. Vidíš, moja skúsenosť je osobná, modlím sa svojím vlastným spôsobom, ako mi Pán prikázal. Pre mňa je modlitba radosť, veď odpovedám Bohu! Rozhodla som sa odpovedať! Ak niektorí ľudia hovoria, že nemôžu, znamená to, že nechcú, pretože majú strach, že by sa mali sami vnútorne zmeniť. Pán na nich čaká, čaká na ten okamih, keď jednoducho povedia: „**Pane, rob si so mnou čo chceš!**“ Ale najskôr si treba uvedomiť, že Boh nás miluje. Ja dobre viem, že ma Boh miluje, a tak sa mu celá oddávam. A tak, keď mu otváram svoje srdce, vedie ma vpred.

Vieš, všetky modlitby sa konajú rôznymi spôsobmi. Aj ja sa modlím určitým spôsobom. Ty iným, a tak to robí každý z nás. Záleží len na tom, aby sme sa modlili srdcom, aby sme túžili modliť sa srdcom! Keď si toto želáme, Boh je vždy pripravený dať.

*** Cestou z kancelárie, deň po mojom návrate z Medžugoria, som sa zastavil v katedrále a bol som príjemne prekvapený, že náš biskup práve slúžil svätú omšu - osobitne za mier. Počas adorácie po svätej omši vzýval Máriu, Kráľovnú pokoja, a krásne meditoval o Tajomstvách svetla. Vtom ma vyrušil blesk, ktorý zažiaril predom mnou. Noviny South Bend Tribune sem poslali**

fotografa: urobil síce veľa obrázkov, ale fotografoval iba mňa! Občas sa zastavil, aby zachytil katedrálu z iného uhla, ale zase sa vrátil ku mne, aby urobil také isté snímky. Čo to malo znamenať? Nikdy som si nerobil ilúzie, veď nie som fotogenický! Keď som sa nenápadne poobzeral okolo seba, všimol som si, že som v kostole (bolo nás málo) najmladší. A kľáčal som iba ja! S prekvapením som pochopil, že som bol pre toho novinára jediným zaujímavým objektom.

Na druhý deň, 25. marca, sa objavila v novinách na 2. strane moja veľká fotografia.

Dva dni predtým som sa zúčastnil adorácie pred Najsvätejšou sviatosťou v Kostole sv. Jakuba v Medžugorí. Spomínam si - musel som si kliesniť cestu do kostola a bol som šťastný, že som sa doň vôbec dostal! Ani som sa nesnažil sadnúť si, bol som rád, že som našiel aspoň kúsoček miesta, kde som si mohol kľaknúť! Tá skúsenosť v katedrále mojej diecézy spôsobila, že som si ešte viac vážil františkánov a ich večerný modlitebný program, ktorý u sv. Jakuba v Medžugorí nikdy neustal!

Panna Mária nám vo svojom poslanstve z 25. marca hovorí: „...**Boh miluje svojich. Želá si vás zachrániť, jedného po druhom, prostredníctvom môjho príchodu sem. Pozývam vás na cestu sviätosti. Modlite sa: v modlitbe ste otvorení Božej vôli a tak vo všetkom, čo robíte, uskutočňujte Boží plán vo vás a prostredníctvom vás!**“

Nasledujúceho dňa som počul svedectvo jedného amerického páru, ktorý navštívil Medžugorie pred viac ako troma rokmi:

„Môj manžel a ja sme boli pozvaní do Medžugoria, podobne ako 9 ostatných členov rodiny, ktorí tiež boli vlažní katolíci ako ja. Môj manžel, baptista, s nami šiel iba preto, aby nám dokázal, že Panna Mária v skutočnosti v Medžugorí nie je. Myslel si, že stratíme vieru a staneme sa baptistami.

Všetko, čo môžem povedať, je, že náš život už nikdy nebude taký, aký bol predtým, na naše veľké prekvapenie! Môj manžel chodil po Medžugorí a hovoril, že nevie definovať, čo cíti: zlosť, smútok i šťastie, bez toho, aby vedel, ktorý pocit si má vybrať... Potom, na tretí deň, mi prišiel povedať: „Chcem sa naučiť modliť sa ruženec!“ Diali sa vo mne zvláštne veci. Vystúpili sme na Krížovú horu a obetovali svoj život našej Matke a jej Synovi. Poprosili sme ich, aby s nami robili, čo chcú. Spolu sme povedali, že milujeme deti a že by sme pre ne urobili čokoľvek.

Skrátka, tri roky po našom návrate: Boh nám dovolil adoptovať 5 krásnych detí, ktorí dopĺňajú našu rodinu (mali sme už dve). Teraz máme radosť, že sme deviaty. A môj manžel sa stal horlivým katolíkom! Po návrate z Medžugoria sme v našej farnosti zariadili jednu kaplnku na adoráciu. Tá bola počas troch rokov zdrojom požehnania pre našu farnosť.

Ďakujeme Ti, naša Matka, že si nás zachránila! Ďakujeme Ti, najdrahší Ježišu, za Tvoje božské milosrdenstvo! Milujeme Ťa a dávame Ti našich 7 detí i nás samých!“ **Sandy**

Minulý mesiac dala Panna Mária každému toto poslanstvo: „Počúvajte moje poslanstvo srdcom, aby ste vedeli, čo máte robiť a ako nájdete cestu k životu... Ďakujem vám, že ste tu!“ (Mirjane, 18. 3. 2003)

Drahá Gospa, chceme počúvať Tvoje posolstvá srdcom!

Vďaka, že nám ukazuješ, čo máme robiť a ako nájsť cestu k životu!

Denis Nolan

1. apríla 2003

* * * *

Český preklad: podľa francúzskeho.

- Odporúčame: navštevovať aj dobre zásobený internet medžugorskej farnosti:

www.medjugorje.hr

Ich mečom je čas (I. časť)

El' l'ugha el arabíja sábatun džiddan wal'ákin el sijásatun el arabíja assába

(Arabský jazyk je veľmi ťažký, ale arabská politika je ešte ťažšia)

(arabské príslovie)

Dr. Milan Odran (na obr.) 66 - ročný, prakticky ovláda 20 jazykov. Študoval aj kórejštinu, balkánske jazyky, v Azerbajdžane (Baku) obhajoval v roku 1969 kandidatúru na tému „Jazykové kontakty medzi Slovanmi a Turkotatármi“. V azerbajdžanskom rozhlase sa vyjadril proti Brežnevovi, v dôsledku čoho ho vyšetrovali KGB a ŠtB. Rok pôsobil v Ankare, na bratislavskej UK fakultatívne prednášal turečtinu. Neskôr učil na VŠP v Nitre, následne bol v Líbyi, kde pomáhal československým firmám. Dnes žije v Bernolákove pri Bratislave, pôsobí ako tlmočník.

V súvislosti s poslednými udalosťami v arabskom svete - konkrétne vojnou v Iraku, sme mu položili viacero otázok. Jeho zasvätený pohľad a názory na arabský svet určite zaujmú aj vás.

*** M ROSA: Pred niekoľkými dňami (10. apríla 2003) sa v denníku SME objavil článok pod názvom Bush a Blair musia podať dôkazy, alebo odísť. Dôvod je jednoduchý: obaja obvinili Saddáma Husajna s prechovávaním chemických zbraní a zbraní hromadného ničenia. Avšak napriek invázii do Iraku sa však nič nenašlo... Aký je podľa Vás dôvod tejto vojny? Hovorí sa o rope, o ovládnutí Blízkeho východu...**

Dr. M. Odran: Začal by som s charakteristikou Saddáma Husajna. V arabských štátoch nie je jednoznačne obľúbený. Arabov s ním avšak spája spoločná nenávisť proti Američanom. To je pochopiteľné, lebo všetci Arabi Američanov nenávidia. Majú na to dôvody - ako je situácia v Palestíne, trvá od roku 1947. Saddáma nemajú radi hlavne kvôli jeho ostrým diktátorským praktikám, či už ide o Kurdov, alebo aj chorobné zbrojenie, ktoré má v krvi. Zhodou okolností kupoval zbrane aj od Američanov, Rusov, atď. Saddám Husajn nebol kamarát ani s Usáma bin Ládinom. Teraz je pre prevažnú väčšinu arabského sveta - je to 300-miliónový svet - Saddám Husajn skôr hrdina. Práve preto, že jediný sa ostro postavil a čelil USA. Nebezpečná situácia je v tom, že Američania s takýmto vývojom nerátali a odpor Arabov sa môže rozrásť. V Afganistane to isté. Dosadili tam bábkovú vládu, ale afganské kmene sú stále protiamerické. Založiť vojnový oheň je veľmi riskantné.

*** M ROSA:** *Ako vidíte tú rozporuplnosť situácie, keď Američania a Briti najprv očakávali spoluprácu s irackou armádou, potom to zrazu nešlo ľahko a naraz Bagdad padol akoby bez boja napriek tomu, že Saddám Husajn avizoval víťazstvo Iračanov? Kde zostala tá bojovnosť oproti výsledku, z ktorého sú šokovaní aj samotní Arabi?*

Dr. M. Odran: To tiež treba brať s rezervou. Američania musia mať oveľa väčšie straty, než aké priznávajú. Ten spôsob informovania z ich strany je veľmi divný a dosť neseriózný.

*** M ROSA:** *Keď sme pri informáciách - tak máme možnosť vidieť, že obidve strany - dokonca navzájom od seba nezávislé agentúry - podávali absolútne rozporné informácie, akoby to bola doslova vojna dezinformácií. Vezmime si napríklad obsadenie Basry, mesta Umm Kasr alebo bagdadskeho letiska...*

Dr. M. Odran: Iracká strana tak isto dávala nadnesené informácie, aby jednoducho udržiavala v Iračanoch bojového ducha a vlastenectvo. Najpravdepodobnejšie je, že v Iraku sa to tak ľahko neskončí. A že to môže vyústiť do občianskej vojny, pretože väčšina arabských štátov im začne pomáhať, morálne aj vojensky.

*** M ROSA:** *Videli sme zábery okolo niekoľkých stovák ľudí, ktorí na námestí v Bagdade tancovali a strhávali sochu Saddáma Husajna, čo nonstop bežalo najmä na amerických TV staniciach, a na druhej strane akoby neexistovali tisíce mŕtvych a ranených civilistov v irackých nemocniciach. Prečo?*

Dr. M. Odran: Podľa môjho názoru Američania sa správajú prakticky od druhej svetovej vojny veľmi mocensky a chcú ísť tou cestou ako kedysi Rusi - presadzovať svoju jedinú „leninskú“ pravdu. Oni chcú jednoducho hájiť americké záujmy na všetkých kontinentoch - všade majú základne - s Japonskom bojovali pred 60-timi rokmi - dodnes tam majú základne, s Kóreou bojovali - tiež tam majú základne. Tak isto v arabskom svete sa snažia nasilu presadiť svoje záujmy, svoju pravdu. Keď sa im však vzoprelo napríklad Francúzsko a Nemecko, oni z toho dostali doslova šok, nikdy s tým nerátali. A to, že niektoré malé štáty sa pridali na ich stranu, je viac-menej diletantizmus v politike. Tieto naše malé štáty akoby nevedeli, čo je to urobiť si hierarchiu hodnôt. Američania na začiatku povedali, že budú bojsovať, aj keď OSN bude proti. Proti však bol aj pápež, svetová verejná mienka. Každý vie, že pri akejkoľvek vojne trpí predovšetkým civilné obyvateľstvo. Akákoľvek vojna, ktorá sa dnes začne - v akomkoľvek kúte sveta, ktorý je už vo veľmi pokročilom štádiu globalizácie - musí mať odraz prakticky všade. A môže rozjatriť vášne niekde úplne inde.

*** M ROSA:** *Vieme, že arabský svet je pomerne rozdelený - štáty proamerické, diktátorské režimy, potom všetky tie ich náboženské zoskupenia - je možné, že vojna v Iraku Arabov zjednotí?*

Dr. M. Odran: Islamskú vzájomnosť dnes akoby hádzali do „teroristického vreca“. Nie je to celkom tak. Islamský svet má miliardu obyvateľov - to nie je málo. Pre moslima je na prvom mieste nie vlastenectvo - národnosť, ale vyznanie islamu. To znamená, že ak sa kdekoľvek v islamskej krajine niečo deje, týka sa to všetkých moslimov. Oni sa všetci oslovujú bratia. Indonézsky moslim cíti tak isto s Iračanom, ako aj s Maročanom. Tak isto aj Rusi majú stále veľmi veľké problémy s Čečencami a islamskou solidaritou - samotní Čečenci by totiž nikdy ten front neudržali tak dlho.

*** M ROSA:** *Podľa Arabov sa oni bránia americkému vplyvu, Američania zase ospravedlňujú svoju vojnu arabským terorizmom. Kto má väčšiu pravdu?*

Dr. M. Odran: Ťažko povedať - každý interpretuje veci tak, ako sa mu to hodí. V každej politike ide o záujmy určitej skupiny. To je aj u nás, a to platí všade. Druhá vec je - že Američania teraz nechcú cúvnuť, pretože by vyzerali veľmi zle. Arabi ma aj istým spôsobom prekvapili, pretože ja som čakal, že ten boj bude oveľa ostrejší. Ale zrejme sú tu štáty, ako Egypt, Saudská Arábia, Mauretánia, okrem Líbye, ktoré sú dosť umiernené. Sýria má určite ostré výhrady, ako aj Irán, ktorý má tradične zlé vzťahy so Spojenými štátmi.

Existuje jedno arabské príslovie: Arabský jazyk je veľmi ťažký, ale arabská politika je ešte ťažšia.

Arabský svet je obrovský, 1,5 milióna km štvorcových. Práve preto, že tam bol rôzny historický vývoj, sú radikálne a menej radikálne štáty. Jazyk je jeden, ale majú rôzne nárečia. Tá súdržnosť tam však existuje. Súčasná politika USA sa snaží rozdeliť arabské štáty.

*** M ROSA:** *Rusi aj Američania podporovali rôzne skupiny a opozície režimov v moslimských štátoch, napríklad si proruskú vládu Babraka Karmala a teraz zase bábkovú vládu pod*

kuratelu USA v Afganistane; Irak dlho držali Briti, teraz zase Američania - nie je toto rozdeľovanie vlastne rusko-americkým zápasom o vplyv v tejto oblasti?

Dr. M. Odran: O toto delenie v arabskom svete sa snažila už za čias ruská diplomacia, v smere na Irán a Indiu. Ich diplomati perfektne ovládali jazyk arabský i perzský, dokonca robili v týchto krajinách poradcov sultánov a šachov v oblasti zahraničnej politiky. Pochopiteľne že tento záujem nie je náhodný. Zo strategického hľadiska sa dotýka troch kontinentov. Je tu blízkosť Európy a na druhej strane Afrika a Ázia. Toto sú pozície pre dva kontinenty. Pochopiteľne, že v posledných sto rokoch ide o ropu v týchto oblastiach.

**** M ROSA: Rád by som sa spýtal na Váš názor problému kresťania - moslimovia. V súčasnosti - ako vieme, v Iraku žije 800 000 kresťanov, dokonca Saddám Husajn je voči nim veľmi ústretový, staval katolícke kláštory a podobne. V súčasnosti sa v irackých kresťanských chrámoch skrývajú kresťania spolu s moslimami. Aký je reálny stav tohto spolužitia?***

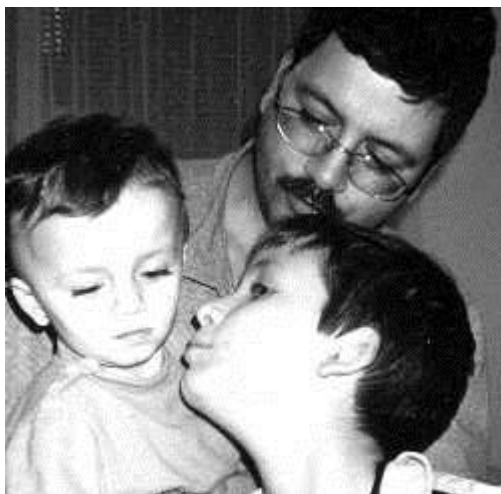
Dr. M. Odran: Korán sám nie je veľmi ostro postavený proti kresťanstvu. Veriaci moslim si váži človeka, ktorý vôbec verí v Boha - teda ide o monoteistické náboženstvo. Horšie je to zo Židmi - tam je historická nevraživosť. V Iraku je jeden veľmi prastarý - vlastne najstarší kultúrny národ - Asýrčania. Je to okolo mesta Ninive, žijú tam ako národnostná menšina. Ich jazyk sa vytráca, ale ešte existuje a všetci do jedného sú kresťania. Tam Arabi žijú s kresťanmi po stáročia - to nie je nič nové. Ostro antagonistický - netolerantný vzťah majú ku kresťanom extrémistické organizácie - napríklad Strana moslimských bratov, Hizballáh (Alahova strana) a iné. Je veľmi mnoho tých, ktorých priamym cieľom je bojovať proti inovercom. To je však pomerne malá časť arabského sveta. Oproti 300 miliónom Arabov majú tieto organizácie len niekoľko stotisíc členov.

* * * *

Milí čitatelia, druhú časť rozhovoru uverejníme v budúcom čísle M ROSY. Prípadné otázky pre Dr. Milana Odrana nám môžete poslať do redakcie poštou alebo e-mailom. magnificat@ba.telecom.sk

“Boh civilizácii” je iba výmyslom mocných na ovládnutie sveta

Zvíťazí sila viery

Souheil Ghannam (na snímke so svojimi deťmi), je Palestínčan, ktorý žije na Slovensku devätnásť rokov. Založil si tu rodinu, žije so spomienkami na domov, angažuje sa v prospech svojho národa a je paradoxne sledovaný slovenskými bezpečnostnými orgánmi ako „potencionálny terorista“. Jeho odpovede na naše otázky Vám, milí priatelia, pomôžu osvetliť korene a skutočnosť situácie na Blízkom východe, ktorá otriasa stabilitou súčasného sveta.

*** M ROSA: Pán Ghannam, ste Palestínčan, ktorý určite vníma dramatickú situáciu svojho národa počas posledných desaťročí. Prečo tento stav pretrváva ako veľmi ťažko riešiteľný?**

S. Ghannam: OSN 29. novembra 1947 svojou rezolúciou číslo 181 rozdelila Palestínu na dve takmer rovnaké časti a rozhodla o vytvorení dvoch štátov na území historickej Palestíny. Jeden židovský, ktorý bol 14. mája 1948 aj vyhlásený. Ten druhý štát dodnes neuzrel svetlo sveta. OSN a jej orgány nedokázali totiž prinútiť členský štát, v tomto prípade Izrael, aby rešpektoval rezolúciu OSN. Žiaľ, silná židovská komunita a proizraelská lobby v USA dokázali zabezpečiť právo veta v Bezpečnostnej rade. Izrael proste ignoruje OSN. A svet je voči nemu veľmi zhovievavý.

*** M ROSA: Aké dôsledky tohto konfliktu sa dotýkajú najviac osobne Vás, prípadne Vašej rodiny?**

S. Ghannam: Moji rodičia sa narodili v Galilei. Ako státisíce Palestínčanov pod hrozbou smrti museli utiecť pred jednostrannou vojnou, ktorú viedli sionistickí banditi voči bezbrannému palestínskemu národu v rokoch 1947 - 48. Časť mojich príbuzných ostala v Palestíne, časť išla do Libanonu. Moji starí rodičia nebrali zbrane do rúk, išli v domnení, že je to len na pár dní, do Libanonu. Tých pár dní trvá už 55 rokov. Ja a moji súrodenci sme sa narodili v táborech pre utečencov.

Naše domy boli z plechov a všetci, vrátane rodičov, sme mali k dispozícii len jednu miestnosť. Pre celú ulicu bola určená len jedna toaleta. V tábore stála ešte jedna základná škola, ktorú vybudovala UNRWA. Tí skôr narodení museli nechať školu, aby sa tí mladší mohli učiť. Nemať vlast', to znamená nemať priestor na realizáciu.

Napríklad môj brat v Libanone, ktorý je stolár, nesmie mať svoju dielňu. Druhý brat, ktorý je inžinier, robil doteraz len robotnícke práce. Sestra - lekárka robí v troch „poliklinikách“ a zarobí rovných sto dolárov mesačne (to je do 4000 Sk). A ja, ktorý tu žijem takmer 19 rokov, aj keď mám štátne občianstvo SR, moje možnosti na postup v kariere sú veľmi obmedzené. A nielen to. V poslednom čase sme pod stálym dozorom bezpečnostných orgánov, len preto, lebo pochádzame z Blízkeho východu. To stačí. Nie?

Táto fotografia sa stala symbolom vojny v Iraku. Malý Ali po zásahu americkej rakety zostal bez rúk a pätnástich členov svojej rodiny.

*** M ROSA: V čom vidíte riešenie, prípadne možné usporiadanie vzťahov medzi národmi Blízkeho východu - ak je to vôbec ešte možné?**

S. Ghannam: Medzinárodné spoločenstvo a medzinárodná verejná mienka nesmie v žiadnom prípade tolerovať Izrael. To, že okupuje cudzie územie a dennodenne potláča palestínske obyvateľstvo. To, že dennodenne pácha zločiny voči ľudskosti. Riešenie je jednoduché. Rešpektovať práva občanov na slušný život a práva národov na sebaurčenie.

V tejto súvislosti mi dovoľte kritizovať niektoré slovenské organizácie. Ako napríklad: Amnesty International na Slovensku, alebo „slovenský“ Unicef či mimovládnu organizáciu Človek v ohrození, ktoré v prípade Afganistanu a Iraku organizovali besedy, diskusie aj zbierky, ale v našom stoja na strane okupanta a agresora. To je používanie dvojakeho meradla v priamom prenose a priamo na Slovensku.

*** M ROSA: Zdá sa, že konflikt v oblasti Blízkeho východu hrozí prerásť do svetovej krízy. Myslíte si, že toto nebezpečné ohnisko môže byť ešte uhasené?**

S. Ghannam: Svetová kríza v skutočnosti je. Stačí sa pozrieť, ako vlády niektorých krajín ako je Anglicko, Španielsko, Taliansko či Slovensko rozhodujú v protiklade s vôľou ich občanov. A ako sa snažia tieto vlády bagatelizovať postoj Cirkvi, ktorá od samého začiatku bola zásadová – je v prospech života a mieru. Cirkev sa nesmie nechať zastrašiť heslom: Odluka Cirkvi od štátu. Nesmie sa nechať paralyzovať. Lebo ak dôjde k boju civilizácií – kam reprezentanti súčasnej americkej administratívy evidentne smerujú propagandu a teda vývoj – tak to bude boj o podstatu ľudstva. V tom náboženstvo, či už kresťanské, alebo moslimské, bude musieť zohrať rozhodujúcu rolu.

Pravá príčina týchto konfliktov má mocenský charakter: kontrolovať zdroje energetiky a využiť ich v prospech jedinej superveľmoci. Toto nebezpečné ohnisko môže byť uhasené len v prípade demokratizácie americkej spoločnosti a aktivizácie mierových síl vo svete. V prípade, ak sa prehĺbi rovnocenný, opakujem, - rovnocenný dialóg medzi náboženstvami.

*Za rozhovor ďakuje
Anton Selecký*

*Ilustračné foto: (a)
(Dokončenie v budúcom čísle)*

God bless America? Ohňom a mečom

V minulosti boli ľudia, ktorí chceli kresťanstvo šíriť ohňom a mečom. Išlo im o šírenie viery, alebo o dobývanie územia? Hoci v tomto boji boli zapletení aj svetskí vladári, križiacke výpravy sa vyčítajú Cirkvi. Takto sa desaťročia pokúšali získať Svätú zem. Čo bolo pre zbrane nemožné, dosiahol láskou žobráčik František. Opäť miera rakety na živé ciele. Útočiace krajiny sa hlásia ku kresťanstvu. Povolávajú Boha na pomoc. Dnešní vzdelaní diplomati si nezobrali za vzor sv. Františka z Assisi. Nasledujú divokých križiakov. Len kríž prevrátili naopak...

Koho obvinia dejiny? Aj keď sme navonok proti vojne veľmi neprotestovali, neznamená to, že ju schvaľujeme:

Zuzana, 26:

Každá vojna je nezmyselná. Vo vojne vždy, aspoň podľa môjho názoru, ide o „neudržované ego“ nejakého jedinca, pre ktoré trpia nevinní ľudia. Vo vojne v Iraku ide o ego Busha. Nevie, k akému vierovyznaniu sa hlási, ale ak si hovorí kresťan, tak o Bohu nevie nič. Mala by som na neho veľa otázok, keby sa s ním dalo hovoriť. A myslím, že nielen ja. Prečo sa to nedalo vyriešiť diplomatickou cestou? Možno, že tam neboli tí správni ľudia, ktorí by sa naozaj usilovali o mier. Som len malý človek, aby som zmenila svet. Ale ako povedala (asi) Matka Tereza: Najprv zmeň seba, tam sa zmenia tvoji blízki, potom okolie a potom svet. Dobré príklady priťahujú. Tak treba začať, aby neboli vojny.

Marián, 23:

Násilím sa nikdy nič nevyrieši. Násilie plodí násilie, takže s vojnou nesúhlasím. Porozmýšľal by som, keby na to bol mandát OSN. Bolo by to aspoň právne čisté. Ale toto nemá nič spoločné ani s bezpečnosťou, ani s právom..., ale iba so ziskom.

Štefan, 22:

Nie som rád, že je vojna. Ale som za to, aby sa to vyriešilo. Celkom ma potešilo, keď som videl v TV, ako v Bagdade rúcali Husajnovu sochu. Určite to tam nebolo v poriadku.

Ľubka, 16:

Ja si myslím, že vláda nemala povoliť prelety. Nemali sme sa zapojiť. Je to také vnucovanie sa, aby sme sa dostali do EÚ. Oháňajú sa pojmom „iracká sloboda“. Hovoria, že civilné obyvateľstvo nebude postihnuté vojnou, ale je. (Mali sme sa radšej pridať k Iraku)

Júlia, 16:

Som proti. Trpia tým mladí ľudia, deti. Pomaly sa to blíži k 3. svetovej vojne.

Mata, 16:

Jednoznačne proti. Z toho nevzide nič dobré. Nemali sme sa zapojiť. Skôr či neskôr to Irak Amerike určite vráti. Vojnou trpia nevinní ľudia.

Dušan, 24:

Vojna nie je oprávnená. Žiadna nie je. Ani obranná vojna nie je oprávnená. Najviac ma „vytáča“, keď Bush dokáže povedať: „God bless America.“ Na truc by som chcel, aby vyhral Irak.

Ivana, 21:

Podľa mňa tam ide predovšetkým o ropu. Aby si USA upevnili ekonomickú pozíciu, vystriedali staré zbrane a mohli si ich odpočítať z daní, kým sú v záruke...

Na záver nechám prehovoriť Sväté písmo:

**Beda ti, ničiteľ,
sám však neničený,
a lupič sám však neolúpený!
Až skončíš ničenie,
zničia ťa...**

Monika Školnová

Ilustračné foto: (a)

Ty zveš ich a oni výzvou natešení akoby z klietky rozbehnú sa k tebe a v твоjich stopách spásnou cestou kríža k Bohu sa blížia...

Zo zákulisia zasväteného života

Boh t'a volá

Milí chlapci a dievčatá, uvažuje niekto z vás o zasvätenom živote? Zdá sa ti, že Pán t'a volá, ale páčil by sa ti aj život v manželstve? Alebo azda, keď ideš po ulici a stretneš rehoľníka či kňaza, automaticky rozmýšľaš, ako sa zachovať, či dokonca vyhnúť sa tomuto stretnutiu? Denne stretávaš robotníkov v montérkach, lekárov v bielych plášťoch, športovcov v dresoch, skautov v rovnošate. Ale stretnúť rehoľnú sestru v odeve svojho povolania predstavuje pre teba problém - kam namieriť zrak? Možno by stačilo navštíviť rehoľnú komunitu.

Sestry z IBMV v Prešove počas posledného februárového víkendu otvorili svoju komunitu pre takmer tri desiatky zvedavých či hľadajúcich dievčat. Cestou v autobuse som rozmýšľala, čo mi dá toto stretnutie, či nejako ovplyvní môj ďalší život. Ako sa začlením medzi neznáme dievčatá so svojou uzavretou povahou? Všetky obavy som „zaviazala do uzlíka“ a vložila do rúk Bohu. To bolo to najlepšie, čo som mohla urobiť. V komunite som nadobudla prístupnejší postoj k sestričkám, k ostatným aj k sebe. Zapáčila sa mi viac cesta manželstva, no konečnú voľbu nechávam v Božích rukách.

Keď som prišla, bola už rozbehnutá práca v skupinách.

1. Neboj sa byť svätým,
2. Vy ste soľ zeme,
3. Túžba lásky.

Po celý čas prevládala predovšetkým úsmev. Spoločne sme pripravovali spev na sväté omše. Vybrala som svoju flautu a pridala sa k výborným gitaristkám i speváčkam. Sestra Edita nám predstavila rehoľu. Veľa sa hovorilo o rozpoznaní povolania s kňazmi, sestričkami, navzájom. Večery sme trávili pri tichej adorácii. Život s Ježišom upevňuje kultúru ducha. O tom nás presvedčili novicky a postulanky divadlom - pantomímou. Ich tváre boli presvedčivejšie ako pochabé gestá hollywoodskych hercov.

* * * * *

Čo si odnášaš z tohto stretnutia? Čo ťa oslovilo? - to sú otázky, ktoré som položila v malej ankete niektorým účastníčkam.

* **Martina** z Košíc, 24:

Radosť, pokoj v srdci, priateľov.

* **Lenka** z Považskej Bystrice:

Veľmi veľa. Veľa radosti, pokoja, síl. Pán ma povzbudil v mojom povolání, aby som sa nebála. Poslal mi do cesty krásnych ľudí, ktorí mi veľa dali. Sestričky boli úžasné a veselé. Ďakujem Pánovi, že som tu mohla byť.

* **Kristína** z Užhorodu, Ukrajina, 16:

Mala som možnosť porozmýšľať nad mnohými vecami, spoznala som veľa pekných ľudí, je to taká duchovná obnova.

* **Mirka** zo Zborova:

Manželstvo je najkrajšia vec v živote. Boh je úžasný.

* **Monika** z Vyšnej Myšle, 18:

Strašne sa mi tu páči. Je tu veľmi dobrá partia, jedlo, nie je to ani tak veľmi nábožné.

* **Maja** z Humenného, 24:

Perfektná duchovná obnova.

* **Erika** z Považskej Bystrice:

Som rada, že tu bola sestra Maristela, všetci ostatní, sestričky. Prídem znova.

* **Oľga** z Užhorodu, Ukrajina, 19:

Počas stretnutia bolo veľmi dobre. Upevnila som sa v tom, že každý človek potrebuje veľa lásky. Preto si myslím, že každý, aj sestrička, má rozdávať lásku, úsmev na celý svet.

* * * * *

O tom, ako je to s prijatím do komunity, porozprávala postulanka **Danka:**

Dievča sa rozhodne pre zasvätený život, stane sa kandidátkou. Zatiaľ sa jej život zvlášť nemení. Je v kontakte s rehoľou. Premýšľa, či má skutočne povolanie od Boha. Ak zotrvá počas roka v pevnom rozhodnutí, môže sa stať postulankou.

Danka spolu s ostatnými nastúpila v septembri. Postulát trvá rok, je to obdobie prípravy. Dievčatá žijú v komunite, ktorú už predtým navštevovali a navzájom sa poznajú. Objavujú v sebe dary, ktorými môžu osožiť iným. Pomáhajú pri detských svätých omšiach, organizujú „stretká“ pre mládež. Počas dňa kláštor navštevujú ľudia hľadajúci pomoc, radu, známi a priatelia. Kontakty s vonkajším svetom nechýbajú. Život je pretkaný modlitbou. Boh je na prvom mieste. V tom by sa mal rehoľný a rodinný život zhodovať. Stať sa rehoľníčkou nie je žiadny veľký skok.

Sestrička vo svojej formácii prechádza z jedného obdobia do druhého. Noviciát sa začína obliečkou, trvá 2 roky a končí sa sľubmi, najprv na 1 rok, potom na 2 a potom na 3. Spolu 6 rokov po noviciáte sa dievča zaväzuje večnými sľubmi a stáva sa Kristovou nevestou.

* * * * *

Matka predstavená, **sestra Maristela** bola chorá. Pred stretnutím s ňou som bola dosť nervózna. Dovtedy som poznala len despotické predstavené z filmov a prísne zo životopisov svätých. Našla som však ženu podobnú tým, ktoré poznám: svoju matku, tety a mamy mojich priateľov, rozumejúcu dievčaťu. Povedala mi: „V tvojom veku som si predstavovala okno s muškátmi a za ním hrajúce sa deti.“ Porozprávala mi o svojej ceste k povolaniu.

Vyrastala v silne katolíckej rodine. Otec musel kvôli náboženstvu vystriedať veľa zamestnaní. So svojím malým bratom sa chodili modliť k Panne Márii Lurdskej. Táto socha mala okolo seba žiarovky a oni rákali, koľko ich nesvieti. Raz sa modlili slovami: „Aby Jano bol kňaz a ja sestrička.“ Keď sa v roku 1968 uvoľnili pomery, uvidela v škole rehoľnú sestričku. Utekala k nej s radosťou: „Sestrička, sestrička, kde bývate? Ja sa chcem zapísať. Chcem byť sestrička.“ Natešená sa vrátila domov. Ukázala mame adresu. Ale mamka nechcela s dcérou navštíviť sestričky, argumentujúc jej vekom. Mala iba 13. „Trieskala som do klavíra a mama či chcela, či nechcela, musela so mnou ísť.“ Neskôr sestričky z Prešova odviezli. Potom prišiel do toho chlapec. Požiadal ju o ruku a ona odpovedala: „Ja cítim, že Boh ma volá.“ Obaja sa rozplakali. „Tri dni som plakala. Ale cítila som vnútorný pokoj a vedela som, že som sa dobre rozhodla. Už mám 28 rokov rehoľného povolania a nikdy som neoľutovala.“

Na rozlúčku napísali dievčatá pár riadkov:

* Som Tvoja, môj Spasiteľ!

Pane, som Tvoja, celá Ti patrí. Už nechcem dýchať bez Teba. Už ani deň bez Tvojej lásky, úplne som Tvoja. Nikoho iného, zober si ma. Si môj a navždy Ti chcem byť Kvetkom pre Radosť. Oh, Pane, ďakujem, že som tu a uzdravil si ma. Som šťastná a zamilovaná!!! Pane, ďakujem, Tvoja oddaná služobnica

Denisa, Stará Ľubovňa.

* Bože, Ty si všetko, čo chcem a mám. Bez Teba som len úbohá troska, bez Teba sa žiť nedá.

Anonym

* **Pod'akovanie postulantiok:**

Vďaka Ti, Pane, za každý deň, ktorý sme mohli posvätiť svojimi skutkami, za každé dievča, o ktoré sme sa mohli postarať a každé srdce, ktoré sme chceli otvoriť pre Tvoju lásku.

* * * * *

IBMV - Inštitút Blahoslavenej Márie Panny (Anglické panny) založila Mária Wardová. Narodila sa v katolíckej rodine v Anglicku. Jej stará mama bola často vo väzení pre vieru. Bolo to búrlivé obdobie prenasledovania katolíkov po tom, ako sa Henrich VIII. v r. 1505 vyhlásil za hlavu cirkvi v Anglicku. Máriu vychovávali jezuiti. Chcela vstúpiť do kláštora, ale rodičia ju chceli vydať. Kňaz, ktorý mal Máriu prehovárať, aby sa vydala, prevrhol pri omši kalich. Vtedy si uvedomil, že chce ísť proti Božiemu plánu. V kláštore sa chcela venovať modlitbe, ale dostala iba miesto žobravej sestry.

V r. 1609 odchádza z Anglicka. Uvedomuje si, že je dôležité vychovávať dievčatá. Sníva o reholi s novým duchom, so základmi jezuitov. Sestry nežijú v klauzúre, ale pracujú medzi ľuďmi: učia v školách, zakladajú školy pre chudobné dievčatá, starajú sa o chorých. Trvá na tom, aby aj žena bola činná v apoštoláte. Ženy vtedy takmer nič neznamovali. Máriu obvinili, že sa snaží o to, aby ženy boli kňazkami a dali ju do väzenia. Inštitút zrušili. Biskupi videli, že inštitút je dobrý, že zakladateľku obvinili neprávom a ochránili školy. Tak rehoľa prerazila až do svojho obnovenia, hoci Mária zomrela.

Hlavná služba rehole je apoštolát mladých ľudí, pomoc dievčatám. Slovenské sestry IBMV pečú hostie v Zborove, starajú sa o chorých a umierajúcich (napr. v Starej Ľubovni), o postihnuté deti, pracujú v charite, na biskupskom úrade, nunciatúre, v misiách: Písek, Ukrajina (6), Jeruzalem (8), Sibír (4), Rím.

Monika Školnová

Svedectvá známych osobností

Celine Roscheková:

„Boh je to najlepšie“

Táto osemnásťročná Miss Rakúska 2002 sa v rozhovore pre časopis You zdôverila, že je praktizujúcou kresťankou.

Na otázku, čo si myslí o Bohu, povedala: „**Prostredníctvom jeho lásky ku mne som sa naučila relaxovať a už vôbec nepocitujem stres z úspechu. Jednoducho sa stiahnem späť a viem, že som milovaná.**“

Celine Roscheková v interview tiež zdôraznila, že svet modelingu je pre ňu už len vedľajšou záležitosťou. „**Pre mňa je momentálne najdôležitejšie to, čo od mňa žiada Boh. Jeho vôľa je rozhodujúca, všetko ostatné je nepodstatné.**“

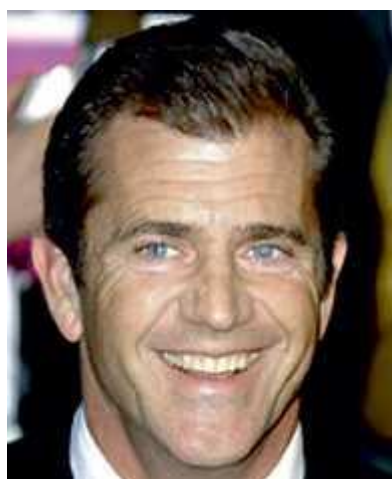
Čítanie Biblie predstavuje pre Celine úplne normálnu dennú činnosť. „**Kto pozná Sväté písmo, pozná i život. Je to tá najlepšia a najjednoduchšia cesta k poznaniu Boha.**“

Vlaňajšia Miss Rakúska čitateľom časopisu You odporúča: „**Vyplatí sa dôverovať Bohu. Nebuďte vlajočkami vo vetre: dnes tak - zajtra inak. Tento svet potrebuje ľudí s chrbtovou kosťou. Z toho, čo ste v živote zažili, si ponechajte len to dobré. Vo výslednom efekte je Boh to najlepšie.**“

Z YOU-magazine preložila :

Karin Galbavá

Mel Gibson - herec a producent :

Film o Kristovi - najsilnejší príbeh

V tohtoročnom februárovom čísle M ROSY sme priniesli informáciu, že svetoznámy americký filmový herec Mel Gibson pripravuje film o živote a smrti Ježiša Krista. Svoj projekt vtedy charakterizoval slovami: „Ježiš zomrel za celé ľudstvo. On trpel za nás všetkých. Je načase, aby sme sa k tomuto zásadnému posolstvu vrátili, lebo všetci potrebujeme viac lásky, viery, nádeje a odpustenia.“

Mel Gibson, ovenčený Oskarom, hrdina filmov ako Patriot, Statočné srdce či Údolie tieňov už začal v rímskom filmovom mestečku

Cinecittá nakrúcať film „The Passion“. Dej filmu sa sústreďuje na posledné hodiny života Ježiša Krista, ktorého stvárňuje Jim Cavieze.

*** ZENIT: Ako ste dospeli k rozhodnutiu, že sa podujmete realizovať tento filmový projekt?**

M. G.: Musím sa priznať, že táto myšlienka vo mne dozrievala veľmi dlho. Dnes je zo mňa už postarší chlapík. Pred dvanástimi rokmi som však mal iba 35 a práve vtedy som začal dôkladnejšie skúmať korene svojej viery. V Boha a jeho existenciu som vždy veril, lebo som bol vychovaný v kresťanskom duchu. Ale po tridsiatke som akosi uletel a ťažisko môjho života predstavovali iné veci. Našťastie, už čoskoro som si uvedomil, že na prežitie potrebujem aj čosi viac. Pustil som sa do podrobného štúdia Evanjelia i ľudských dejín. A vtedy sa v mojej hlave zrodila aj myšlienka na tento filmový projekt. Začal som skúmať históriu Ježiša Krista v reálnom svetle, tak, aby mi dávala zmysel a aby som sa k nej mohol aj ja sám vyjadriť. Toto svoje poznanie sa teraz usilujem preniesť i na filmové plátno.

*** ZENIT: O živote Ježiša Krista sa už natočilo mnoho filmov. Prečo si myslíte, že má vzniknúť ďalší film práve s touto tematikou?**

M. G.: Rozprávam príbehy, ako ich podáva Biblia. Snažím sa na filmovom plátne stvárniť udalosti, ako sa skutočne udiali, a to hovorí samo za seba. Evanjelium je exaktný scenár a my nakrúcame presne podľa neho.

*** ZENIT: Vyzerá to na zásadnú zmenu obvyklej filmovej produkcie Mela Gibsona. Vašou špecialitou je predsa akcia, dobrodružstvo a láska. Čo Vás inšpirovalo k filmu s religióznou tematikou?**

M. G.: Existuje azda významnejší hrdinský príbeh, akým je príbeh o Kristovi? Veď je to príbeh o veľkej láske a obetovaní vlastného života pre niekoho iného. A Kristus obetoval život pre nás všetkých. Pašiová história je nielen najväčšie dobrodružstvo všetkých čias, ale aj najsilnejší príbeh všetkých čias. Boh sa stal človekom a ľudia ho zabijú! Keď takáto udalosť nie je akčná, čo už potom je akčným príbehom?

*** ZENIT: Pre akých divákov je film určený?**

M. G.: Pre všetkých ľudí. Kristus predstavuje zlom v histórii ľudstva. On nás pretvoril. Jeho úžasné posolstvo poznamenalo veriacich i neveriacich. On nám ukázal cestu, že zmyslom nášho života je rozdávanie lásky.

*** ZENIT: Nebude tento film zraňovať židov, pre ktorých Kristus nie je Mesiášom?**

M. G.: Ježiš bol pôvodom Žid, takisto ako jeho matka. Židmi boli aj dvanásť Kristovi apoštoli. Toto je reálny fakt aj v Biblii. Ale v nej sa tiež hovorí: „Medzi svojich prišiel a svoji ho neprijali.“ Toto nemôžem zatajiť. To však ešte neznamená, že minulosť je horšia ako súčasnosť. Tento film je o láske a odpustení. To sú veci, ktoré svet veľmi potrebuje pochopiť, najmä v súčasných pohnutých časoch, keď existencia ľudstva visí na vlásku.

* **ZENIT:** Možno sa niektorí ľudia právom nazdávajú, že chcete len „vnútiť“ svoju kresťanskú vieru druhým“. Je to naozaj tak?

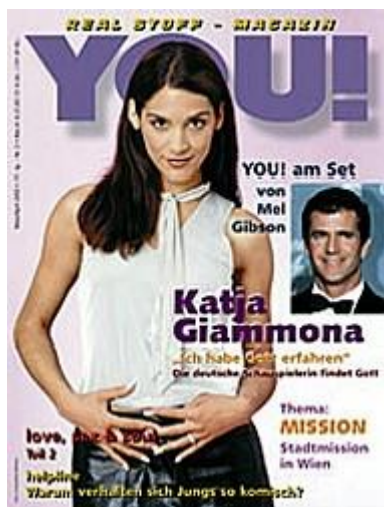
M. G.: Ja som si tento príbeh nevymyslel, iba sa pokúšam o prerozprávanie a o čo najpresvedčivejšie stvárnenie dejín človeka. Ide mi o reálne zachytenie obdobia, keď k nám prišiel Kristus. Ja sa iba pokúšam o stvárnenie skutočného príbehu, v ktorom dominuje láska. Ľudia s otvorenou myslou ocenia tento film, aj keď je taký, aký je.

Domnievam sa, že sme už príliš navyknutí vidieť vo filmoch len vzhľadné krucifixy na stenách a zabúdame, čo sa vlastne v skutočnosti udialo. Vieme, že Ježiša zajali, že niesol na chrbte kríž, že ho na tento kríž priklincovali a že na ňom zomrel. Ale málokto sa zamyslí, prečo sa to tak muselo stať. Aj mne to trvalo dosť dlho, pokým som pochopil, čo všetko musel Ježiš prežiť a ako veľmi musel trpieť, aby nás spasil. Aj o tom je tento film.

Teraz, keď už chápem, čo všetko musel Kristus prekonať, necítim s ním len súcitiť, ale cítim, že som mu aj veľkým dlžníkom. Možno sa mu týmto filmom aspoň trochu poďakujem za obeť a lásku. Možno sa mu aspoň trochu poďakujem za každého človeka, ktorého oslovila Kristova láska.

ZENIT, preklad: Karin Galbavá

Nemecká herečka Katja Giammona sa vyznáva v rozhovore pre časopis You:

„Prijímam Ježišov kríž“

„Prišlo to úplne neočakávane - takmer ako nočný zlodej.“ Takto odpovedala známa nemecká herečka **Katja Giammona** v najnovšom vydaní časopisu YOU na otázku jej obrátenia sa k viere. „Vlastne, moji rodičia patrili k Svedkom Jehovovým,“ vysvetľuje. „Keď som mala štrnásť rokov, predsa len od nich odišli a prinavrátili sa ku Katolíckej cirkvi - a ja s nimi, ale nie v praxi. Keď som zostala v druhom stave, začala sa matka postiť, stala sa úplne pobožnou. Zriekla všetkého: kávy, alkoholu - a to všetko pre moje dieťa.“

Dieťa prišlo na svet zdravé, avšak osobné problémy predsa zostali. Až pokiaľ Katju matka nepozvala na veľké charizmatické stretnutie. „Pomyslela som si: A čo teraz? Mama, nemysli si, že s tebou pôjdem do kostola! Ale keď ma chceš pozvať na dovolenku, prečo nie? Takže som s ňou vycestovala a chcela som sa popri všetkom venovať i študovaniu scenára - či už v hoteli, alebo na pláži.“

Jedného dňa som sa vybrala s nimi, aby som uvidela, ako až ďaleko vtiahla matka dcéru“ - aby to opäť nebolo príliš fanatické! „Tak som šla s nimi a zotrvala ešte polhodinu a potom ešte ďalšiu hodinu. Potom som matke povedala: ‚Mama, idem na toaletu.‘ Namiesto toho som sa však nasmerovala úplne inde - poza stĺp - aby ma nebolo vidieť, pretože som sa fyzicky zrútila a začala plakať - na základe slov, ktoré vypočuli moje uši a aj srdce.“

Neskôr si kúpila ruženec a pripojila sa ku skupinke modliacich sa. Potom vycestovala s priateľkou do Medžugoria. A potom, keď tam prišli, sa to stalo. „Len ťažko to opišem slovami... Tak mi svitlo: Ó, Bože! On to so mnou myslí osobne! Osobne ma povolal do Medžugoria. Pretože On tam osobne bol. A už ma neopustil.“

Katja sa tam prišla vyspovedať. „Spočiatku som nevedela, ako prebieha spoved' - najskôr mi museli prečítať 10 prikázaní, aby som sa k nim mohla vyjadriť. Ale keď som sa vyspovedala, mohla som zrazu prijať Eucharistiu. A keď som sa opäť vrátila do vlasti, dva mesiace som zostávala utiahnutá vo svojej ulite - žiaden kontakt s vonkajším svetom - bola som v komunite, so sestrami, ktoré sa spoločne modlievali ruženec dlhé hodiny. Spoznala som, že Boh naozaj jestvuje. Verím, že najviac prijmete, keď sa jednoducho poddáte.

V Medžugorí sa spýtala kňaza, či má prijať Ježišov kríž.: A potom som mala pocit, akoby mi odpadlo bremeno z chrbta, pri vypovedaní slov: ‚Prijmem Ježišov kríž.‘ A povedala som: ‚To predsa nie je možné, prečo je ten Kristov kríž taký ľahký?‘ Mala som pocit, že váha ubúdala. K tomu sa vyjadril duchovný len takto: ‚Áno, kríž sveta, ktorý toľko váži, ste odložili. Teraz ste si vzali kríž Ježiša Krista, a ten neváži toľko ako kríž sveta na chrbte človeka.‘“

Cíti sa ako tá, ktorá bola povolaná byť herečkou? Katja: „Nazdávam sa, že všetko vynaložené úsilie, všetky želania majú svoj význam. Boh tie veci spája... A ja si myslím, že Boh to mal so mnou v úmysle. Je plný prekvapení - a tie mi ukáže. Hlboký pokoj a mier existuje aj tu na zemi, keď ho spozorujete. Boh existuje, ja som ho stretla. A možno ho cítiť v úplnej blízkosti. Keď sa obzriete niekoľko rokov dozadu, bola som oslavovaná a hľadala som to i ono, celkom křčovite - úplný workoholik, a na konci je aj tak všetko fuk. Ale teraz opäť prišiel elán, ale už všetko robím len pre Boha.“

(KATH.NET - Forum: Promis und Gott)

Čistota - Boží plán

Po prečítaní Máriinej ROSY a zvlášť článku s názvom Snežienky v srdci, vynorila sa vo mne túžba zachytiť hlas našej nebeskej Mamičky - Nepoškvrnenej Čistoty a zdôrazniť aspekt predmanželskej čistoty z vlastných skúseností.

Verím, že ak by mladí ľudia spoznali podstatu a duchovnú hĺbku predmanželskej čistoty, bolo by ich veľa, čo by túto krásu nepoškvrnenosti chceli prežiť.

Pri odhaľovaní vznešenosti čistoty si musíme vysvetliť, čo vlastne slovo čistota znamená. Čistota neznamená nič iné, ako úprimne hľadať a plniť Božiu vôľu.

Nebojme sa, Pán nám odpovie, má tisíc možností, ako nám odpovedať. V modlitbe, cez priateľov, zo Svätého písma, cez kňaza atď. A čo bude dôkazom, že je to jeho vôľa? **Pokoj v srdci. Toto je skutočne podstata čistoty srdca, o ktorej hovorila aj naša nebeská Mamička - Nepoškvrnená Čistota.**

Päť rokov som sa modlila, aby som spoznala Božiu vôľu. Ak by Pán chcel, bola by som rehoľnou sestrou, ak by uznal za vhodnejšie manželstvo, požehnal by mi dobrého manžela. A potom v jeden večer, na púti k Duchu Svätému, pri nohách Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne, som ho zazrela, spoznala a bolo mi to jasné. O 10 mesiacov sme tu mali krásnu svadbu. Drahí mladí, chcem vám povedať a uistiť vás, že ak úprimne milujete Boha a hľadáte jeho tvár, On vás obdaruje tak veľmi, že vás by ani nenapadlo o toľko darov prosiť.

Keď vám už „konečne“ Boh do cesty pošle toho, ktorého pre vás po celý život pripravoval (a vás pre neho), túžite Boha celým srdcom chváliť za ten dar milujúceho človeka, ktorý vám Boh dal. Túto milovanú bytosť spoznávate, máte ju každým dňom radšej a radšej. A teraz mi povedzte: chceli by ste túto krásu poškvrniť?

Viete, v tomto vzájomnom spoznávaní odkrývate svoju dušu, všetky jej krásy, ušľachtilosť, čistotu. Práve na to slúži čas spoločného „chodenia“, lebo v kráse vášho tela sídli aj krása duše, ktorej Boh vdýchol svoju vôňu.

Avšak: končí sa čistota dosiahnutím Božieho požehnanie v stave manželskom? Samozrejme, že nie.

Znovu tu nastupuje dôvera a láska k Bohu, ktorú nechceme prerušiť či oddialiť hriechmi, ktoré spôsobujú antikoncepčné prostriedky. Billingsova metóda nám umožňuje spoznávať Božiu múdrosť a učí nás vážiť si ešte hlbšie naše telo, ktoré sme dostali ako dar od Boha. A najväčší prejav Božej dôvery v nás je, že nám zveruje nový život - dieťaťko. Možno až v Nebi pochopíme, akým veľkým požehnaním je počať detičky.

Takže, moji drahí, čistota, to je plán na celý život. **Lebo čistota znamená milovať Boha a plniť jeho vôľu. V tom nech nám Pán Boh pomáha a Nepoškvrnená Čistota nech nás ochraňuje!**

*S láskou Vaša
Alena Gabriela Javorská*

Krátke správy, názory, postrehy...

Kňazi proti „spravodlivej vojne“

Na pravidelnej kňazskej rekolekcii v Bratislave prodekan RK CMBF UK ThDr. **Ing. Vladimír Thurzo** predniesol prednášku na aktuálnu tému: **Cirkev a postoj k vojne.**

Potom venoval pozornosť Katechizmu Katolíckej cirkvi, aby dokumentoval jasné odmietavé stanovisko pápeža Jána Pavla II. k vojne, ktorý je v oblasti náuky viery najvyššou autoritou Cirkvi, a preto je nepochopiteľné stanovisko mnohých kresťanov, ktorí podporujú vojnový konflikt v Iraku.

Na základe informácie r. k. f úradu v Marianke kňazi Bratislavského dekanátu sa rozhodli podporiť vyhlásenú petíciu na protest proti výstavbe nad Mariánskym údolím, ktorá ohrozuje celý najstarší pútnický areál na Slovensku. Vyzývajú veriacich nielen Bratislavy, ale aj iných farností, aby pripojili svoj hlas v záujme zachovania nedotknuteľnosti pútnického areálu.

ThLic. Daniel Dian

Púť mládeže

V **sobotu 24. mája 2003** sa Marianka opäť odeje do slávnostného rúcha. Do najstaršieho pútnického miesta na Slovensku budú v ten deň prúdiť predovšetkým mladí kresťania - účastníci Púte mládeže.

Pešia púť do Marianky sa začne ráno o deviatej hodine v bratislavskej Rači pri miestnom kostole. Odtiaľ povedie po označenej trase cez chránenú oblasť Malých Karpát až do Kaplnky sv. Anny v Marianke. Na trase je päť zastavení, ktoré symbolizujú päť tajomstiev radostného ruženca. (red.)

Židia kontra Mel Gibson

Židovský odborník na antisemitizmus vyjadril výhrady voči novému filmu Mela Gibsona Utrpenie: „*Ešte nedokončený film by mohol znovu oživiť absurdné obvinenia Židov, že boli zodpovední za ukrižovanie Ježiša,*“ povedal vedúci Centra Simona Wiesenthala v Los Angeles, rabín Marvin Hier pre izraelské noviny Jerusalem Post.

„*Gibson je katolícky tradicionalista,*“ povedal rabín. „*Vo filme sa zdôrazňuje, že židovské authority rozhodli o Ježišovej smrti a potom ho na popravu odovzdali Rimanom.*“

Gibson síce priznal, že by jeho dielo mohlo rozhnevať židov, ale zdôraznil, že to nie jeho úmysel a chce vyjadriť iba pravdu. Rabín k tomu vyhlásil:

„Gibson môže veriť, čo chce. Ak by však ako režisér mal svojim filmom vrátiť naspäť reformy Druhého vatikánskeho koncilu v Katolíckej cirkvi predstavou, že Židia zabili Ježiša, znovu by roznieť plamene dvojtisícročného antisemitizmu.“

Z výnosov svojich doterajších filmov Gibson v súčasnosti financuje stavbu veľkého katolíckeho chrámu a pastoračného centra v Kalifornii v meste Malibu.

KP / TK KBS

[\(Rozhovor s Mel Gibsonom, kliknite sem\)](#)

Zamlčané fakty

V týchto dňoch vyšla očakávaná publikácia predsedu petičného výboru za vypísanie referenda **Eduarda Chmelára** o vstupe do Severoatlantickej aliancie pod názvom **ZAMLČANÉ FAKTY O NATO**.

Na 40 stranách sa čitatelia dozvedia všetky základné informácie o skutočnom charaktere, poslaní a politike Severoatlantickej aliancie.

Brožúra faktograficky, s použitím konkrétnych čísel a dôkazov odhaľuje škandalózne lži, ktoré o tejto organizácii šíri politická moc, vyvracia všetky fámy o súvislosti NATO s prílevom zahraničných investícií, o automatických zárukách pomoci v prípade napadnutia, o lacnejšej obrane v rámci aliancie atď. Publikácia odhaľuje skutočné motívy rozširovania aliancie a bez zbytočného ideologizovania vykresľuje vývin a smerovanie tejto organizácie. **ZAMLČANÉ FAKTY O NATO** Vám o Severoatlantickej aliancii povedia viac ako celé roky trvajúca vládna kampaň.

Objednať si ju môžete na

mailovej adrese:

mail@referendum-nato.sk

Zašleme Vám ju ihneď po zaplatení poplatku 30 Sk (20 Sk cena + 10 Sk poštovné) na bankový účet nášho petičného výboru. Vyzbierané peniaze poputujú spolu so zvyškom sumy na našom účte na pomoc obetiam irackej vojny.

Pavol Fabian